

Setkání iniciativy Modlitba za Ukrajinu nám. Míru – 12.6.22; Pravoslavné Letnice

Sešli jsme se v den, kdy východní církve slaví Letnice – připomínku daru Ducha svatého. Když se řekne „Duch svatý“, představují si lidé nějakou variaci na strašidla a noční duchy. Ti, kdo znají křesťanskou tradici, se zas občas dohadují, kdo tím Duchem byl obdarován a kdo ne, popř, jak moc a čím dar je lepší.

Myslím, že můžeme začít klidně od toho, **jakého je kdo ducha**. Někdo je závistivý, nepřející, sobecký, podezřívavý nebo nenávistný – a když takového ducha přelije do rozpoložení národa či společnosti, jsou z toho bolesti a utrpení, a nakonec nelidskost, nad níž zůstává rozum stát.

Lidem, kteří jsou bezprostředně vystaveni dopadům ruské agrese a konkrétním situacím, těm zas docházejí slzy, bolest střídá bolest, a zmocňuje se jich duch zoufalství, nebo rezignace.

Jiný se vrhne do pomoci, ochotně se nabídne k solidaritě – jako spousta Čechů – ale jak mu docházejí síly, vidí čím dál víc překážek a začne šířit malodušnost: že to nemá cenu, že musíme myslet taky sami na sebe... A duši mu začne plnit duch předsudků a beznaděje.

Když jsme se sešli „před tváří Boží“, tak si máme připomenout **dar Ducha svatého jako dar naděje proti beznaději**, naděje navzdor tomu, že bychom chtěli hodit flintu do žita. On totiž posiluje jako povolený Boží doping naši solidaritu, naši vytrvalost a trpělivost s lidmi na útěku. Má cenu o něj prosit – ať dá sílu zápasit s předsudky, zahořklostí a malodušností, které se v české kolině rády rozhostí poté, co se národ vzchopil k velkým a odvážným krokům. Ať krotí naši netrpělivost. A když se nám zdá, že zlo na té východní frontě vítězí a vyčerpává obránce, má cenu prosit, ať ten duch dává sílu k modlitbám, které se se situací nesmíří, které prosí o nové vyzbrojení k spolu-lidskosti, k empatii, k solidaritě.

Spojíme se za chvíli k písničce, která je prosbou o dar, o závan téhle Boží energie pro naše vyprahlá srdce, otupělé svědomí, zmalátnělou mysl. Nepřehlédněte že **poslední prosba té písni** zní „Zavěj, a přiveď zotročené v říši svobody.“ Když v příbězích bible i v příbězích lidí ten Duch zavěje, vymete otroctví, vzpruží duše, dá vzrůst novému životu, dá sílu k dalším zápasům a upevní naše kroky, aby mířily na cestu lidskosti a svobody. Takhle se modlíme a prosíme za Ukrajinu, její obránce, její oběti, její statečné občany a občanky, za její lidi bolestí zasažené. Takhle se modlíme a prosíme i za sebe, abychom nepodléhali rezignaci a věděli, že máme odkud čerpat, i když se věci zdaleka nedaří tak, jak bychom si přáli. A takhle se nakonec máme modlit i za lidi v té zemi, která tu válku rozpoutala: Zavěj a přiveď zotročené v říši svobody. *(Tomáš Trusina)*

Píseň *Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli*

Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli, Duchu smíření, přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoře ní.

R: Duchu svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj, neza nech nás bez po moci, daruj pokoj svůj.

2. Probuď svým dechem kosti suché, zažeň temnotu, najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.

3. Probuď svědomí otupené, sblížuj národy, zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Bože,

prosíme tě, buď svým Duchem v našem středu.

Ať k nám tvůj Duch,

ten, který mluvil ústy našich předků ve víře,

ten, který mluvil ústy Kristovými,

promlouvá, ať je naším středem nejen v této chvíli,

ale nechť se stane páteří našich životů,

nejvlastnějším motivem našich dní,

našeho zápasu mezi nicotou a životem věčným.

(modlitba Svatopluka Karáska)

Individuální modlitby a společné Kyrie eleison

Otče náš

Iniciativa Modlitba za Ukrajinu zve k dalšímu setkání

17. července 2022 v 18 hodin na náměstí Míru před kostelem sv. Ludmily